

תמצית ההחלטה:

בקבילה זו הוגשה בקשה למימון טיפולים בחמצן בעל לחץ (תא לחץ) לטיפול בנזקי קרינה למוח. עמדת נציבות הקבילות הייתה כי מדובר בטיפול הכלול בסל במצבו של החולה. לאחר מתן נייר העמדה, הגישה קופת החולים תביעה בבית הדין לעבודה כנגד המבוטח וכבי' בית הדין קיבל את עמדת הנציבות.

1. הקובל, בן 52, אובחן בשנת 2004 כחולה בלויקמיה מסוג ACUTE LYMPHOBLASTIC LEUKEMIA.
2. כתוצאה מטיפול קרינתי וטיפול כימותרפי ב-METHATROXATE, הופיעו אצלו הפרעות בראיה והפרעות נוירולוגיות אחרות, שכללו הפרעה בשיווי משקל, הפרעות בתחושת הגוף וירידה בשמיעה. בבדיקת MRI - נצפה תהליך של דמיאליניזציה באזור הכיאסמה.
3. לאחר ניסיון טיפול בקורטיזון, שלא הביא להטבה כלשהי, המליצו הרופאים המטפלים בו להתחיל בטיפול בחמצן בעל לחץ (היפרברי), זאת במטרה לטפל בנזקי הקרינה שנגרמו למוחו.
4. הקובל פנה לקופת החולים בבקשה לאשר לו את קבלת הטיפול המבוקש, אולם בקשתו נדחתה בטענה כי הוא אינו עומד בהתוויות הקבועות בסל למתן הטיפול.
5. למרות סירובה של קופת החולים, כאמור לעיל, החל הקובל בטיפול ונשא במלוא עלותו בסך של 30,000 ₪.
6. ממכתב שצורף לקבילה, על ידי רופאת המרכז לרפואה היפרברית בבית החולים רמב"ם, עולה כי לאחר ביצוע 30 טיפולים בחמצן בעל לחץ, בוצעה בדיקת MRI חוזרת ב- 27.8.2006, אשר על פיה, בהשוואה לבדיקה קודמת מה-8.5.2006, חל שיפור משמעותי, המתבטא בהפחתה של הסיגנל הגבוה שנראה קודם בכיאסמה האופטית ומעבר גם באופטיק טרקט משני הצדדים.

כמו כן, ברוויזיה של צילומי MRI צויין כי נצפה שיפור בצביעה של הכיאסמה שקודם פחתה מאד, ואילו ב-MRI האחרון נצפתה צביעה קלה שלה. בנוסף, הנפיחות של הכיאסמה והעצבים שנצפתה קודם, חלפה.

עוד צויין, כי בבדיקת רופא נוירולוג, במסגרת ההשגחה במערך האונקולוגי בבית החולים, ב-3.9.2006, נצפה שיפור קליני.

7. הקובל הלין על סירובה של קופת החולים לממן עבורו את הטיפול בחמצן בעל לחץ, למרות המלצת הרופאים ולמרות התוצאות החיוביות, המתוארות לעיל.

במענה לפנייתי לקופת חולים, השיבה הקופה כי היא עומדת על סירובה לממן את הטיפול המבוקש, בטענה כי הוא אינו כלול בסל לטיפול בנזקי קרינה מוחיים.

לאחר התייעצות עם האגף למדיניות טכנולוגיות רפואיות במשרד הבריאות, וסקירת הספרות המקצועית בנושא, המצביעה על כך שהטיפול המבוקש הינו טיפול מקובל, ב-20.9.02006 נקבע כי הקבילה מוצדקת וכי על קופת החולים לממן עבור הקובל הן את הטיפולים שקיבל עד כה והן את הטיפולים אשר עליו להמשיך ולקבל, כל זאת מן הנימוקים הבאים:

1. "7. טיפול בחמצן בעל לחץ כלול בסל שירותי הבריאות למספר התוויות, לרבות לטיפול בנזקי קרינה מאוחרים לרקמה רכה ועצם (ראה חוזר מנהל רפואה, משרד הבריאות, מס' 27-99, בפרק העוסק בהוריות קליניות לטיפול אלקטיבי בחמצן בעל-לחץ).

2. עמדתי ועמדת משרד הבריאות הינה כי נזקי קרינה לרקמה רכה ולעצם כוללים גם נזקי קרינה למוח.

3. על פי סעיף 3(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד – 1994, שירותי הבריאות הכלולים בסל שירותי הבריאות יינתנו בישראל, לפי שיקול דעת רפואי ובאיכות סבירה.

4. מהספרות המקצועית עולה כי הטיפול בנזקי קרינה נקרוטיים מאוחרים ברקמת המוח, באמצעות חמצן בעל לחץ, נחשב למצב מוכר ומקובל

לטיפול. אמנם, הספרות בתחום אינה רחבה והמאמרים בדרך כלל דנים בקבוצות קטנות של מטופלים ובהתוויות רפואיות ראשוניות מגוונות, אולם יש לציין כי גם שכיחות התופעה אינה רחבה היקף.

5. הנזקים הנירולוגיים עקב נזקי הקרינה (הנקרוזיס והבצקות) מופיעים בחלק ניכר מהמטופלים ובחלקם חל שיפור בתופעות הקליניות או בממצאים שהודגמו ב-MRI.

6. יתרה מכך, מהספרות עולה כי להתמודדות עם נזקי הקרינה אין מענה יעיל אחר ולכן השיפור הפוטנציאלי שמציע הטיפול בחמצן בעל לחץ מצדיק את הפנייתך לקבלת הטיפול, כפי שנעשה ע"י הרופאים המטפלים בך."

בכל הנוגע לתשלום עתידי עבור הטיפול הנדון (החל ממועד קבלת קביעת), יש בידו לפנות למנכ"ל משרד הבריאות בבקשה לאכוף את ההחלטה על קופת החולים בהתאם למנגנון הקבוע בסעיף 46א לחוק.

אולם, בכל הנוגע לקבלת החזר כספי מהקופה עבור הטיפולים שקיבל בטרם ניתנה החלטה זו, ובמידה שקופת החולים תמשיך לעמוד על סירובה לממן את הטיפול, יש באפשרותו לפנות לבית הדין האזורי לעבודה, שהינו הערכאה המוסמכת לדון בעניין זה.

לאחר קביעת עמדתי כאמור, הודיעה קופת החולים כי גם לאחר קבלת קביעתי, אין בכוונתה לממן את הוצאות הטיפול.

ב-15.10.2006 הגישה קופת החולים, לבית הדין האזורי לעבודה בחיפה, תובענה למתן פסק דין הצהרתי כנגד הקובל. במסגרת התובענה התבקש בית הדין ליתן פסק דין הצהרתי הקובע כדלקמן:

"א. הנתבע אינו זכאי, בהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994, (להלן: "החוק") ובהתאם לסל שירותי הבריאות, לטיפול בחמצן בעל לחץ לשם טיפול בנזקים שאונו למוחו (להלן: "הטיפול").

ב. הטיפול אינו כלול בסל שירותי הבריאות."

יודגש, כי התובענה הוגשה 25 יום לאחר קביעת, אך לפני שהקובל הספיק להגיש בקשה למנכ"ל משרד הבריאות, ולפיכך לא יכול היה "המנהל" להמשיך ולטפל באכיפת קביעת הנציבות.

בית הדין לעבודה קיבל את עמדת נציבות הקבילות וקבע כי הטיפול ההיפרברי בעניינו של הנתבע לטיפול בנזקי הקרינה המאוחרים שנגרמו לו כתוצאה מהטיפולים הכימותרפיים שעבר, נכלל בסל הבריאות ועל התובעת להחזיר לתובע עלות הטיפולים בהם נשא.